Hotel d'Angleterre, København, 2. december 1904.
(Optaget af Will Gaisberg.)

Datoen 4-12-1904 er anført på etiketterne, men Herold har i sin dagbog under den 2. december 1904 anført: I dag sang jeg 5 titler på Hotel d'Angleterre for G&T, og modtog 1500 kr. (Svarende til ca. 105.000 kr. i 2020). (Hm… faktisk sang han 6 titler, som man kan se neden for! Men kun fem blev udsendt på plade). Optagelserne kan således godt have fundet sted fredag den 2. december, mens "færdigbehandlingen" af optagelsen måske har fundet sted søndag den 4. december. Herolds notat må være troværdigt.(Blot endnu et eksempel på, hvor vanskeligt det er at datere de gamle optagelser!)

14. 1406e   Kryb kun i Koften. "I Pagliacci".   (Es) 82869 (1905) 76,9.
Leoncavallo - dansk overs.   EMI-LP 6C 057-38117 (LP)
(Vesti la giubba.)   Cantilena 6238 (LP)
m. piano.

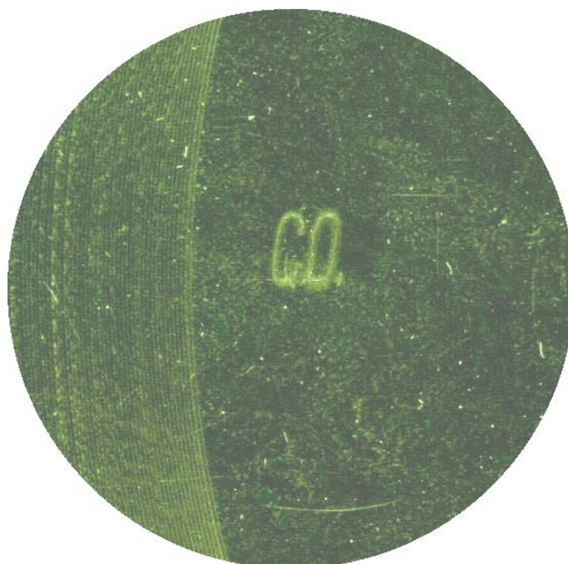


Gramophone Concert Record. Enkelt-sidet G&T. 14. G.C.-82869.
Dato anført med håndskrift.
Scan: Erik Høst





Bemærk at pladen til højre ***ikke*** *har matricenummeret under etiketten (tv). Det må formentlig indikere et sent optryk, selvom begge plader er uden oplagsmarkering og derfor burde være 1. oplag. Se dog nedenfor…*



Begge pladerne ovenfor har printet CO. i lakken, hvilket skulle angive, at der er tale om, at en "perfekt" ældre plade har dannet baggrund for en ny "stamper". Pladen er altså presset efter en anden plade og ikke en original matrice. Da der ikke er oplagsmarkering, må udgangspunktet have været en plade fra det oprindelige oplag. Men pladen er altså udsendt i et større antal end man havde matricer til. "Normalt" regner man med, at der kunne presses ca. 1.500 eksemplarer pr. matrice.



"Canio i Bajadser"

15. 1407e Gralsfortælling. "Lohengrin". Test ikke udgivet
In fernem Land.
Wagner - Wagner
m. piano.



Foto af Juncker Jensen: Herold som Lohengrin

16. 1408e Mit Hjerte og min Lyre. (Es) 82870 (1905) 76,9.
Alt lægger for din Fod jeg ned.
Kjerulf - Th. Moore / v. Caralis
m. piano.



Gramophone Concert Record. Enkelt-sidet G&T. 16. G.C.-82870.
Dato anført med håndskrift



Samme men ny font
Gramophone Concert Record. Enkelt-sidet G&T. 16. G.C.-82870.
Dato anført med håndskrift

17. 1409e Vaagn af din Slummer. "Bertran de Born". Heise - E. v. d. Recke m. piano. (Es) 82865 (1905) 76,9. EMI-LP 6C 057-38117









Tv. Ny font til "The Gramophone…" mærket C0. kl. 9 i lakken.
Det skulle betyde, at det er en ”dubbing”. Th. uden C0

Gramophone Concert Record. Enkelt-sidet G&T. 17. G.C.-82865.
Dato anført trykt og håndskrevet og MED og UDEN Herolds signatur!
Man har åbenbart prøvet sig lidt frem på de allerførste etiketter.
Umiddelbart skulle man tro, at den venstre - uden signatur - var den første,
og at man siden endte med den ”finere” med signatur!

Ifølge pladenumrene, var dette den anden udgivelse med Herold på plade.

18. 1410e	Majsang: Vær hilset min Sol.	(Es) 82871 (1905) 76,9.
I den lyse, den unge, den dejlige Maj.
Lembcke - Elith Reumert
m. piano



Gramophone Concert Record. Enkelt-sidet G&T. 18. G.C.-82871.
Med signatur og dato i håndskrift

19. 1411e <u>Lille Karen. Husker du i Høst?</u> (Es) 82864 (1905) 76,9.
Heise - Carl Ploug
m. piano.



Gramophone Concert Record. Enkelt-sidet G&T. 18. G.C.-82864.
Med signatur og dato i håndskrift



Foto: Jesper Tveden

Hvis man forudsætter, at pladerne er udgivet i nummerorden,
så er dette den allerførste Herold-udgivelse
fra The Gramophone and Typewriter Ltd. and Sister Companies.

I et klip fra en avis - fra 20.12.1904 - kan man læse dette, som formentlig er en følge af ovenstående session:

Grammofonen

Det Skandinaviske Grammofon-Aktieselskab, fra hvis Lokaler i Frederiksberggade Nr. 14 der hver Dag lyder et Væld af Toner ud til Strøgets Publikum, synes at have skabt sig et stort Marked herhjemme. Direktøren, hr. Hartkopp, fortæller os, at Selskabets Centralkontor vil blive indrettet her i Byen, hvor Interessen for det mærkelige og fornøjelige Musikapparat er i en stedse voksende fremgang, og Selskabets rejsende Repræsentant, hr. Charles R. Jensen – for øvrigt den noksom bekendte Golf-Spiller, der navnlig vil være ”Marienlyst”-Publikumet bekendt – tilføjer, at i det hele er det interessant at iagttage den Interesse og forstaaelse, som Nordboerne viser Grammofonerne. Ved et Besøg i Selskabets Lokale i Frederiksberggade faar man ogsaa et stærkt Indtryk af, hvorledes Grammofonen hurtigt er kommen til at spille en Rolle i vort daglige Liv, uafbrudt strømmer det ind navnlig med forespørgsler om alskens Enkeltheder ved en Opfindelse, der jo er forholdsvis ny endnu.

Det er lykkedes det Skandinaviske Grammofonselskab at erhverve en Mængde Musikstykker og Sangnumre, der har særlig Interesse for Skandinaverne, ikke mindst for den danske Del af dem. Højt over alle andre Erhvervelser, staar dog **Herold**, hvem det lykkedes hr. Charles R. Jensen at faa til at synge nogle Numre ind i den store Tragt. Det foregik paa et Værelse i Hotel d’Angleterre i Overværelse af Hr. Jensen og Direktør Aimino. Hr. Jensen forsikrer, at Herold aldrig har været bedre oplagt end mens han sang disse Numre, han sang, saa det Klang; skulde man virkelig tro, at en Sanger kunde synge sig op til Begejstring uden andet Publikum end en Bliktragt, en Hoteldirektør og en Forretningsfører? Men det synes dog at være rigtigt, thi Herolds Tenor klinger fortræffeligt ud af disse Grammofoner, og de bland vore Læsere, der tvivler om det, kan jo selv gaa hen og høre ad. Thi i Virkeligheden var det jo et uhyre Publikum, som Herold hin Aften sang for i Hotel d’Angleterre – for Millioners Millioner, for os alle sammen! for os og vore Efterkommere i titusinde led! Det er det vidunderlige og ophøjede og ubegribelige ved Grammofonen: Den giver Sangen og Musiken det evige Liv; den er en af Aarhundredets mest forbavsende Opfindelser, og man kan allerede nu fastslaa, at den har en umaadelig fremtid for sig.